

ஸ்ரீ ஹரி:

பூஜ்யஸ்ரீ முரளிதர ஸ்வாமிகளின்

மதுரமுரளி

தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை

ஸமீபத்தில், மதுரபுரி ஆஸரமத்தில் நடந்த
ஸீதா கல்யாண வைபவத்தில், ஸ்ரீ குருஜியும்,
மாதுரி ஸகி ஸமேத ப்ரேமிக வரத பெருமாளும்.

வேணு : 2

ஜூன் 1997

காணம் : 11

ஸ்ரீ ஹரி:

பூஜ்யஸ்ரீ முரளிதர ஸ்வாமிகளின்

மதுரமுரளி

(தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை)

வேணு : 2

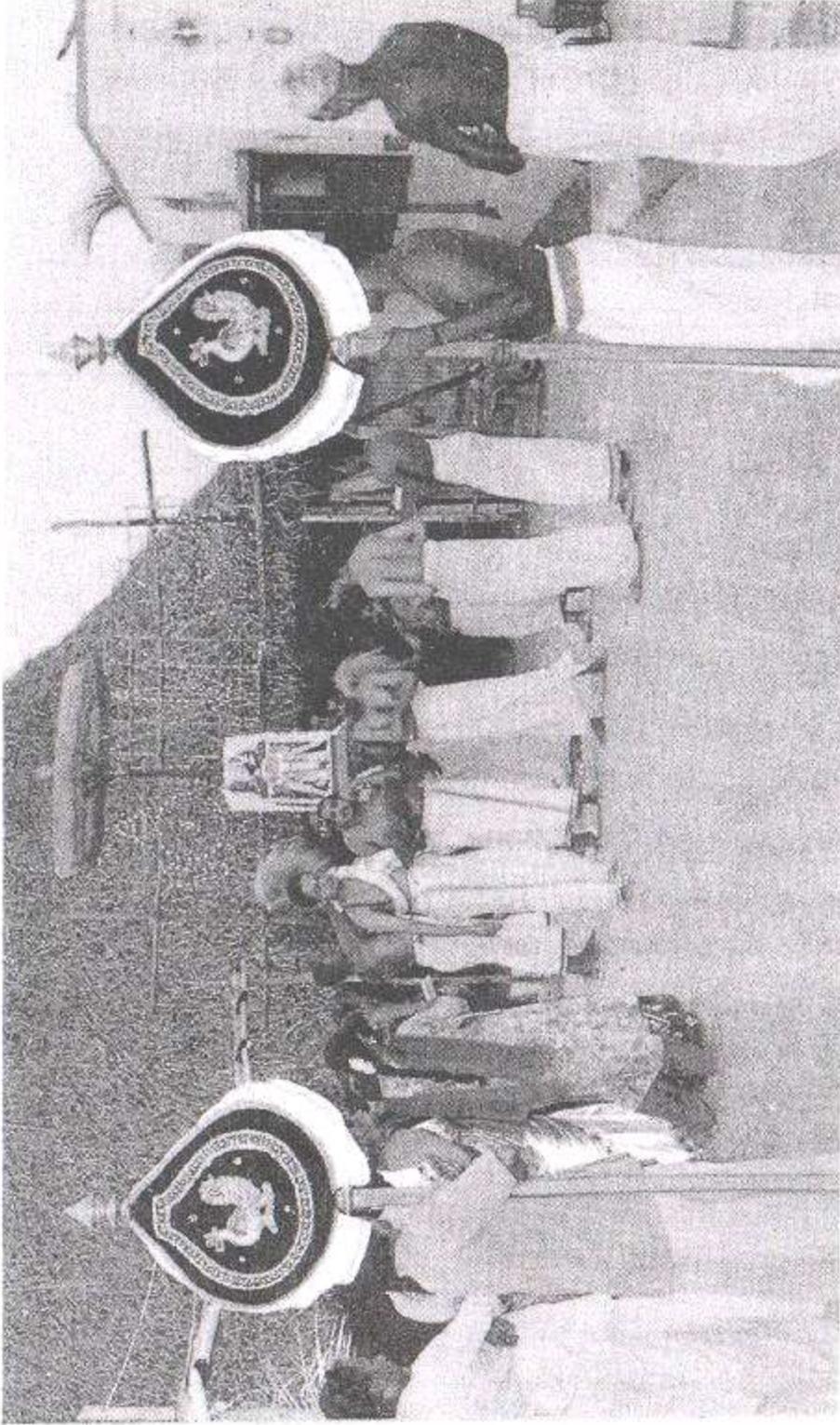
ஜூன் 1997

காணம் : 11

விஷய ஸூசிகை

	பக்கம்
1. ஸ்ரீ குருஜியின் கீர்த்தனம்	3
2. மதுரமான மஹனீயர் - 19	4
3. குந்தி ஸ்துதி	6
4. பெரியாழ்வார் வைபவம்	9
5. வேத கதைகள் - 2	13
6. ஸ்ரீ குருஜியிடம், பக்தர்கள் அவ்வப்பொழுது கேட்ட கேள்விகளும், அதற்கு ஸ்ரீ குருஜி அளித்த பதில்களும் - தொடர்ச்சி	16
7. ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன், தன் பக்தர்களை கை விடுவதில்லை - தொடர்ச்சி	17
8. ஸ்ரீ மஹா பெரியவர்களின் நகைச்சுவை	23
9. ஸ்ரீ ராமதாஸ்	27
10. ஸ்ரீ குருஜியின் சம்பாஷணைகளிலிருந்து - 22	28
11. செய்திகள்	31
12. நடக்க இருக்கும் நிகழ்ச்சிகள்	32

This issue photos by : Sri S. Sridhar

ஸமீபத்தில், மதுரபுரி ஆஸ்ரமத்தில் நடந்த ஸீதா கல்யாண வைபவத்தில், பூர்வீக வரத பெருமாள், மாதூரி ஸகியுடன் யாண வானத்தில் புறப்பாடு.

ஸ்ரீ ஹரி:

ஸ்ரீ குருஜியின் கீர்த்தனம்

ராகம் : மாயாமாளவ கௌளம்

தாளம் : ஆதி

ப்ருந்தாவனம் பஜே ப்ருந்தாவனம் நித்யம் (ப்ருந்தாவனம்)

ககம்ருத ப்ரமிதம் ப்ருந்தாவனம் லீலித
புஷ்பைபரலங்க்ருதம் ப்ருந்தாவனம் (ப்ருந்தாவனம்)

யமுனா லாலிதம் ப்ருந்தாவனம் நித்ய
ராஸோத்ஸவத் ஸ்தலம் ப்ருந்தாவனம் (ப்ருந்தாவனம்)

ஹரி சரணாங்கிதம் ப்ருந்தாவனம் க்ருஷ்ண
லீலா ஸ்தலம் ஸ்ரீ ப்ருந்தாவனம் (ப்ருந்தாவனம்)

பூலோக கோலோகம் ப்ருந்தாவனம் க்ருஷ்ண
பக்தானாம் ஆப்ரயம் ப்ருந்தாவனம் (ப்ருந்தாவனம்)

பக்த சித்த ஆகர்ஷகம் ப்ருந்தாவனம்
ப்ரஹ்ம நிஷ்டாகர்ஷிதம் ப்ருந்தாவனம் (ப்ருந்தாவனம்)

அறிவிப்பு : பகவான் ஸ்ரீ ரமண மஹர்ஷியின் “அருணாசல அக்ஷர மண
மாலை” ஸ்ரீ குருஜியின் உபன்யாஸ கேசட்டுகள் - முன்றாம் பாகம் -
(7 காஸெட்டுகள்) வெளி வந்துள்ளன.

கிடைக்கும் இடங்கள் :

ஸ்ரீ S. பாலகிருஷ்ணன்
37/19, D.S. அபார்ட்மெண்ட்ஸ்,
பிள்ளையார் கோயில் தெரு,
ஜாபர்கான் பேட்டை,
சென்னை - 600 083.
Phone : 4895529 PP

திருவண்ணாமலையில், பகவான் யோகி ராம்குருமார் என்ற மஹாத்மா எல்லோருக்கும் அருள் பாலித்து கொண்டு வருகின்றார். காசி க்ஷேத்ரம் அருகே அவதரித்த இந்த மஹாத்மா, தீவிரமான வைராக்கியத்தை அடைந்து, பாரத தேசம் முழுவதும் ஸஞ்சாரம் செய்து, அரவிந்தர், ரமண மஹரிஷி போன்ற அநேக மஹாத்மாக்களை தரிசனம் செய்தவர். 'பப்பா' என்று எல்லோராலும் அன்புடன் அழைக்கப்பட்ட காசர்கோடு ஸ்ரீ ராமதாஸ் ஸ்வாமிகளிடம், "ஓம் ஸ்ரீராம் ஜயராம் ஜய ஜயராம்" என்ற மஹா மந்திரத்தை உபதேசமாக பெற்றார். அனவரதமும், ஸமர்த்த ராமதாஸ் போல் அந்த மஹா மந்திரத்தை ஜபம் செய்து, ஏக மந்திரத்தினாலேயே ஆத்ம ஸித்தி அடைய பெற்றவர். ஸ்நான பானாதிகளைத் துறந்தவர். தன்னைப் பிச்சைக்காரன் என்று கூறிக் கொள்பவர்.

உபதேசம் பெற்ற பிறகு, யாத்திரையாக பாரத தேசம் முழுவதும் பல இடங்களுக்குச் சென்றுள்ளார். கடைசியில், ஞான தபோவனரை 'வா' என்று அழைக்கும் மலையாகிய திருவண்ணாமலைக்கு வந்து நிரந்தரமாகத் தங்கிவிட்டார். ஆரம்ப காலங்களில், ரயில் நிலையத்தின் அருகில் அமைந்துள்ள புன்னை மரத்தடியில் வாஸம் செய்து வந்தார். பிறகு, சமீப காலம் வரை ஸன்னிதி தெருவில், ஒரு பக்தர் கொடுத்த வீட்டில் தங்கி அருள் பாலித்து வந்தார். தற்பொழுது, 'அக்ரஹார கொள்ளை' என்னும் இடத்தில் பெரிய ஆஸ்ரமம் ஸ்தாபித்து, ராம நாமம் எங்கும் பரவவும், மக்களின் இன்னல்களை போக்கவும் அருள் பாலித்து வருகின்றார்கள்.

நாகர்கோவிலைச் சேர்ந்த பொன் காமராஜ் என்ற அன்பர், மிகவும் பிரபலமாக வக்கீல் தொழில் பார்த்து வந்தார். சிறு வயது முதற்கொண்டே இறை நாட்டம் கொண்டு ஸாதுக்கள்பால் மாறாத காதல் கொண்டிருந்தார்.

அவ்வமயம், கன்னியாகுமரி கடற்கரையில் "மாயம்மா" என்று எல்லோராலும் அழைக்கப்பட்ட மஹாத்மா அருள் பாலித்து வந்த காலம்;

பொன் காமராஜ், மாயம்மாவிடம் ஈடு இணையில்லாத பக்தி கொண்டிருந்தார். இங்ஙனமிருக்கையில், அவருக்கு தீராத வியாதி ஏற்பட்டு உயிர் பிழைப்பதே கடினம் என்ற நிலையில், கதறி அழுது மாயம்மாவை தஞ்சம் அடைந்தார். மாயம்மாவின் பிரேரணையின் பேரில், பொன் காமராஜ் திருவண்ணாமலை வந்தடைந்து, பகவான் யோகி ராம்குருமாலை தஞ்சம் அடைய, அவருடைய அருளினால் ஸர்வ வியாதிகளும் நீங்கி, உயிர் பிழைத்து இன்று ஆரோக்கியமாக இருக்கிறார். அன்று முதல், தன் தொழிலைத் துறந்து தன்னுடைய முழுவாழ்க்கையையும் குரு தொண்டிற்கு என்று அர்ப்பணித்துக் கொண்டார். தன்னுடைய சொந்த ஊரான 'காணிமடம்' என்ற இடத்தில் தன்னுடைய குருநாதருக்கு மிகப்பெரிய கோவில் கட்டி வழிபாடுகள் நடத்தி வருகின்றார். தன் குருவின் நாமத்தையும் புகழையும் எங்கும் பரப்பி வருகின்றார்.

நமது ஸ்ரீ குருஜியிடம் மிகவும் அன்பு கொண்டவர் அவர். சென்ற மாதம் சித்ரா பெளர்ணமி அன்று, ஸ்ரீ குருஜி அவர்கள் காணிமடம் சென்று, அங்கு நடந்த வைபவங்களில் கலந்து கொண்டார். அன்று, ஸ்ரீ குருஜி, ஸ்ரீ ராம நாமத்தின் மஹிமை பற்றியும் குரு பக்தியைப் பற்றியும் மிகவும் உருக்கமாக உபன்யாசம் செய்தார்கள். அங்கு கூடியிருந்த பாமர மக்கள் அனைவரும் மிகவும் பக்தி சிரத்தையுடன் ஸ்ரவணம் செய்தனர்.

ஸ்ரீ குருஜி அவர்கள், அங்கிருந்து திரும்பி வரும் வழியில், திருநெல்வேலி சமீபம் உள்ள 'ரவண ஸமுத்திரம்' என்னும் கிராமத்திற்குச் சென்றார்கள். மீனாக்ஷி என்னும் மாதுஸ்ரீ, ஸ்ரீ குருஜியிடம் மிகவும் ஈடுபாடு உள்ளவர். அவர்களுடைய பூர்வீகமான கிராமம் அது. ஸ்ரீ குருஜி, அவர்களுடைய க்ருஹத்திற்குச் சென்றார்கள். கூடியிருந்த ஊர் ஜனங்கள் அனைவரும் ஸ்ரீ குருஜியை உபன்யாசம் செய்யச் சொல்லிப் பார்த்திக்க, அவர்கள் உபன்யாசமும் செய்தார்கள். அவ்வூரில் உள்ள இளைஞர்கள் எல்லோரும் நாம ஸங்கீர்த்தனத்தில் மிகவும் சிரத்தை உள்ளவர்களாக இருந்தனர். ஸ்ரீ குருஜி முன், அவர்கள் மிகவும் ஆர்த்தியுடன் திவ்ய நாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்தார்கள். ஸ்ரீ குருஜி, மிகவும் சந்தோஷப்பட்டார்கள்.

- ஜயந்தி ஜானகிராமன்

(தொடரும்)

குந்தி ஸ்துதி

நமஸ்யே புருஷம் த்வாத்யயிஸ்வரம் ப்ரக்ருதே: பரம் ।
அலக்ஷ்யம் ஸர்வபூதானாமந்தர்பஹிரவஸ்திதம் ॥ 1

ஆதி புருஷனும், ஈஸ்வரனும், மாயையிலிருந்து விலகியவரும், எல்லா பூதங்களுள் உள்ளும் புறமும் இருக்கிறவரும், ஆயினும் எளிதில் காணமுடியாதவருமான உம்மை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

மாயாஜவனிகாச்சன்ன மஜ்ஞாநிதோஷஜமவ்யயம் ।
ந லக்ஷ்யஸே முடத்ருபா நடோ நாட்யதரோ யதா ॥ 2

மாயையாகிற திரையினால் மறைக்கப்பட்டவரும், அழிவற்றவரும் இந்திரிய ஞானத்திற்கு விஷயமாகாதவரும் அபரிச்சின்னருமான தங்களை பக்தியோகம் அறியாதவளான நான் நமஸ்கரிக்கிறேன். உண்மையை அறியாத மனிதன், வேஷம் தரித்த நடனை எவ்விதம் அறிவதில்லையோ, அவ்விதம் தேஹாபிமானமுள்ள மனிதனால் தாங்கள் அறியப்படுவதில்லை.

ததா பரமஹம்ஸானாம் முனீனாமமலாத்மனாம் ।
பக்தியோகவிதானார்த்தம் கதம் பஸ்யேமஹி ஸ்திரிய: ॥ 3

நிர்மலமான மனமுடையவர்களுக்கும், மனன சீலர்களுமான முனிகளுக்கும், ஸந்யாஸிகளுக்கும் கூட, மஹிமையுடன் இருக்கும் தாங்கள் காணமுடியாதவராக இருக்கின்றீர்கள். அப்படிப்பட்ட தங்களை, ஸ்திரீகளான நாங்கள் எவ்வாறு பக்தியோகம் செய்து அறிய முடியும்.

(ஞானயோக, பக்தியோகங்களில் நான் சக்தியற்றதால், நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.)

க்ருஷ்ணாய வஸுதேவாய தேவகீ நந்தநாயச ।
நந்தகோப குமாராய கோவிந்தாய நமோ நம: ॥ 4

க்ருஷ்ணனும், வஸுதேவரின் குமாரரும், தேவகியின் குழந்தையும், நந்தகோபரின் குமாரரும், கோக்களைப் பரிபாலித்தவரான கோவிந்தனான தங்களுக்கு பல முறை நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

நம: பங்கஜநாபாய நம: பங்கஜமாலினே ।
நம: பங்கஜநேத்ராய நமஸ்தே பங்கஜாங்க்ரயே ॥ 5

நாபியில், தாமரை புஷ்பத்தை உடையவரான உமக்கு நமஸ்காரம்.
தாமரை புஷ்ப மாலையை தரித்திருப்பவரான உமக்கு நமஸ்காரம்.
தாமரை போன்ற ப்ரஸன்ன கண்களையுடையவரான உமக்கு நமஸ்காரம்.
தாமரை போன்ற ம்ருதுள சரணங்களையுடைய உமக்கு நமஸ்காரம்.
(தாமரை ரேகையை சரணத்தில் வைத்திருப்பவரான தங்களுக்கு
நமஸ்காரம்)

யதா ஹ்ருஷீகேஸு கலேன தேவகீ
கம்ஸேன ருத்தாஸிதீரீம் ஸுசார்ப்பீதா |
வீமோசிதாஹம் ச ஸஹாத்மஜா வீபோ
த்வயைவ நாதேன முஹூர்விபத்தகணாத் || 6

இந்திரியங்களுக்கு நாயகனான ஹே ப்ரபோ! துஷ்டனான கம்ஸனால் வெகு காலம் சிறையில் அடைக்கப்பட்டவளும், அதனால் சோகத்தை அனுபவித்த தேவகியை, நீங்கள் ரக்ஷித்ததைக் காட்டிலும், என்னையும் என் குழந்தைகளையும் எல்லா ஆபத் கூட்டத்திலிருந்தும் ஒவ்வொரு சமயமும் ரக்ஷித்தீர்கள். (தேவகியின் ஆறு குழந்தைகளை கம்ஸன் வதம் செய்யும்பொழுது, தேவகியை மட்டும் ரக்ஷித்தீர். தாங்கள் ஒருவரையே நாதனாக கொண்ட என்னையும் என் குழந்தைகளையும் ஒவ்வொரு சமயமும் ரக்ஷித்திருக்கிறீர்; அதனால், என்னிடத்து அதிகம் ப்ரேமை காட்டியிருக்கிறீர்.)

வீஷான் மஹாக்னே: புருஷாததர்ஸனா
தஸத்ஸபாயா வனவாஸக்ருச்ச்ரத: |
ம்ருதே ம்ருதேஸீனேகமஹாரதாஸ்த்ரதோ
த்ரௌண்யஸ்த்ரதஸ்சாஸ்ம ஹரேஸீரக்ஷிதா: || 7

ஹே ஹரே! பீமனுக்கு விஷம் கலந்த மோதகத்தை கொடுத்த பொழுதும், அரக்கு மானிகையில் நேர்ந்த பெரிய நெருப்பிலிருந்தும், புருஷர்களைச் சாப்பிடக்கூடிய ஹிடம்பன் என்னும் ராக்ஷஸர்கள் வந்த பொழுதும், அசாதுக்கள் நிறைந்த சூதாட்ட சபையில் த்ரௌபதியின் வஸ்த்ராபஹரண காலத்திலும், வனவாஸத்தில் நேர்ந்த கஷ்ட காலத்திலும், ஒவ்வொரு யுத்தத்திலும் அநேக மஹாரதர்களின் அஸ்த்ரங்களிலிருந்தும், முடிவில் இப்பொழுது துரோண குமாரரான அஸ்வத்தாமாவினுடைய ப்ரஹ்மாஸ்திரத்திலிருந்தும் நாங்கள் உம்மால் ரக்ஷிக்கப் பட்டவர்களாக இருக்கின்றோம்.

விபத: ஸந்து ந: ஸஸ்வத் தத்ர தத்ர ஜகத்குரோ ।

பவதோ தர்ஸனம் யத்ஸ்யாதபுனர்பவதர்ஸனம் ॥

8

ஹே ஜகத்குரோ! எந்த ஆபத்துக்கள் வந்தால், மறு பிறப்பை பாராமலிருக்கும்படிச் செய்யக்கூடிய தங்களுடைய தர்ஸனமானது எங்களுக்கு கிடைக்குமோ, அப்படிப்பட்ட ஆபத்துக்கள் அந்தந்த விஷயங்களில் ஏற்பட்டும். உன்னை எங்களருகில் இழுக்கக்கூடிய ஆபத்தை வெகு ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறோம்.

ஜன்மையஸ்வர்யஸ்ருத ஸ்ரீபிரேதமானமத: புமான் ।

நைவார் ஹத்யபிதாதும் வை த்வாமகிஞ்சன கோசரம் ॥

9

நற்குடி பிறப்பு, ஐஸ்வர்யம், எல்லோரையும் அடக்கும் தன்மை, சாஸ்திரக்ஞானம், பணம் இவற்றால் விருத்தியையடைந்த மதத்தையுடைய புருஷன், பற்றற்ற பக்தர்களுக்கு மட்டும் புலப்படுபவரான தங்களை "ஹே க்ருஷ்ண! ஹே கோவிந்த!" என்று தங்களது திருநாமங்களை சொல்வதற்கு தகுதியில்லாதவன் என்பது நிபந்தனம்.

நமோ஽கிஞ்சனவித்தாய நிவ்ருத்தகுணவ்ருத்தயே ।

ஆத்மாராமாய ஸாந்தாய கைவல்யபதயே நம: ॥

10

ஏழைகளான பக்தர்களையே ஸர்வ ஸொத்தாக நினைக்கிறவரும், தர்மார்த்த காம ரூபங்களான குண வ்ருத்திகளற்றவரும், ஆத்மாராமரும், ராகாதிகளற்றவரும், மோக்ஷத்தைக் கொடுக்க சக்தியுள்ளவருமான தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

(தொடரும்)

அறிவிப்பு : மதுரமுரளி இதழ் 1995-ம் வருஷம் ஜூலை மாதம் தொடங்கப்பட்டது. பெரும்பாலான சந்தாதாரர்கள், ஒவ்வொரு வருஷமும் ஜூலை மாதம் முதல் அடுத்த வருஷ ஜூன் மாதம் வரைக்கான தங்கள் சந்தாவை ஜூன் மாதத்திற்குள் புதுப்பித்து வருகிறார்கள். ஜூலை மாதத்திற்குப் பிறகு சேர்ந்த சந்தாதாரர்களின் சந்தாவையும் நிர்வாக செளகரியத்தை முன்னிட்டு, ஜூலை முதல் அடுத்த ஜூன் வரை உள்ள கால வரம்பில் கொண்டு வர விரும்புகிறோம்.

மேற்கூறப்பட்ட சந்தாதாரர்கள், தாங்கள் சேர்ந்த மாதத்திலிருந்து அடுத்த வருஷம் (1998) ஜூன் மாதம் வரை, மாதம் ரூ. 5/- வீதம் கணக்கிட்டு, மொத்த தொகையையும், DD மூலமாக 20-6-97க்குள் அனுப்பும்படி கேட்டுக்கொள்கிறோம். (உதாரணம்:- 1996 அக்டோபரில் சேர்ந்தவர்கள், அக்டோபர் 1997 முதல் ஜூன் 1998 வரையிலான ரூ. 45/-ஐ மட்டும் அனுப்ப வேண்டும்)

பெரியாழ்வார் வைபவம்

பெரியாழ்வார், பாண்டிய நாட்டில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில், ஆனி மாதத்து ஸ்வாதி நக்ஷத்திரத்தில், அந்தண குலத்தில் அவதரித்தார். இவருக்கு, பெற்றோர் விஷ்ணுசித்தர் என்னும் திருநாமம் இட்டு வளர்த்தனர். இவர், சிறு வயதிலிருந்தே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் வடபத்ரசாயிக்கு கைங்கர்யம் செய்ய எண்ணம் கொண்டிருந்தார். பெருமானுக்கு மாலைக் கட்டி சமர்ப்பிக்கும் கைங்கர்யமே தனக்கு உகந்தது என்று தீர்மானித்து, நந்தவனம் அமைத்து புஷ்பம் சாத்தி வந்தார்.

இச்சமயம், மதுரையை ஸ்ரீவல்லப தேவன் என்னும் பாண்டிய அரசன், தர்மிஷ்டராய் ஆண்டு வந்தார். அரசன் ஒருநாள், இரவில் நகர சோதனை செய்யும் காலத்தில், ஒரு வீட்டின் திண்ணையில் ஒருவர் படுத்திருப்பதைக் கண்டான். அரசன், அவனை எழுப்பி 'நீ யார்?' என்று வினவினான். அதற்கு அவன், 'நான் ஒரு ப்ராஹ்மணன். கங்கையில் நீராடி வருகிறேன்' என்று பதிலுரைத்தான். இதைக் கேட்ட ஸ்ரீ வல்லப தேவன், தர்மசிந்தனையுள்ளவனாதலால், ப்ராஹ்மணரிடம் 'உமக்கு தெரிந்த ஒரு நீதியைச் சொல்லும்' என்று கேட்டான்.

அதற்கு அந்த அந்தணன்,

*"வர்ஷார்த்தமஷ்டௌ ப்ரயதேத மாஸாந்
நிசார்த்தமர்த்தம் திவஸம் யதேத
வார்த்தக்யவேறதோர் வயஸா நவேந
பரத்ரவேறதோரிஹ ஜந்மநா ச"*

என்ற ஸ்லோகத்தைச் சொன்னான்.

(இதன் பொருள், 'மழைக் காலத்தில் வேண்டியவற்றுக்காக மற் ற எட்டு மாதங்களில் முயற்சி செய்ய வேண்டும். இராக்காலத்தில் வேண்டியவற்றுக்காக பகலிலும், கிழத்தனத்தில் வேண்டியவற்றுக்காக யௌவனத்திலும் முயற்சி செய்ய வேண்டும். அதுபோல், பரலோகத்திற்காக இப்பிறவியில் முயற்சி செய்ய வேண்டியதாம்.)

அரசன் விவேகியாக இருப்பதால், ஸ்லோகத்தின் பொருளை உணர்ந்து, 'நமக்கோ, இகலோகத்தில் போகங்களுக்கு ஒரு குறையுமில்லை. இனி பரலோக நற்கதிக்கு முயல வேண்டும். இதற்கு என்ன வழி?' என்று அன்றிரவு முழுவதும் ஆழ்ந்த சிந்தனையில் இருந்தான். மறுநாள் காலையில் விடிந்தவுடனேயே தன் புரோகிதரான செல்வநம்பியை வரவழைத்து இதுபற்றி ஆலோசித்தான். அரசன், 'நால்வகை புருஷார்த்தங்களான தர்ம, அர்த்த, காம, மோக்ஷாதிகளை

அளிக்கவல்ல பரதத்வம் இன்னது என்று நிச்சயிக்கவல்ல உபாயம் என்ன?' என்று கேட்டான்.

அதற்கு புரோகிதர், 'வித்வான்களை கூட்டி இதை, நிர்ணயிக்க வேண்டும்' என்று பதிலுரைத்தார். அரசனும், புரோகிதர் பதில் படியே, அளவற்ற விலையுயர்ந்த பொருள்களை பொற்கிழியாகக் கட்டி, சபா மண்டபத்தின் நடுவில், ஒரு கம்பத்தின் உயரே நிறுத்தி, பரப்ரஹ்மத்தின் ஸ்வரூபத்தை வைதீக ப்ரமாணங்களால் நிர்ணயித்துச் சொல்பவருக்கு இந்த பொற்கிழி பரிசளிக்கப்படும் என்று உரைத்து, இதை பல தேசத்து பண்டிதர்களுக்கும் தெரியப்படுத்தினான்.

அச்சமயத்தில், ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் எம்பெருமானான வடபத்ரசாயி, ஸ்ரீ விஷ்ணுசித்தரைக் கொண்டு வேதாந்த சித்தமான பரதத்வத்தை ப்ரகாசப்படுத்தி உலகை வாழ்விக்க எண்ணம் கொண்டளவில், எம்பெருமான், விஷ்ணுசித்தரின் கனவில் தோன்றி, 'நீர் மதுரைக்கு விரைந்து, பாண்டிய ராஜனின் பண்டித சபையில் "ஸ்ரீமந் நாராயணனே பரம்பொருள்" என்று ஸ்தாபித்து, பொற்கிழியை அறுத்துக் கொண்டு வாரும்' என்று நியமனம் தந்தார். பகவானிடம் ஆழ்வார், 'சிறிதும் சாஸ்த்ர ஞானம் இல்லாத அடியேன் எங்ஙனம் இதைச் செய்வேன்?' என்று கேட்டார். எம்பெருமானோ, 'அதைப்பற்றி உமக்கு என்ன கவலை? அந்த பாரம் எம்முடையது அன்றோ!' என்று அருளி மறைந்தார்.

விஷ்ணுசித்தரும், பகவானின் நியமனப்படியே மதுரையை அடைந்து, பாண்டியராஜனின் சபைக்குச் சென்றார். பாண்டியராஜனும், விஷ்ணுசித்தரிடம் விசேஷம் இருப்பதை உணர்ந்து, அவரை மிக கௌரவத்துடன் வரவேற்று, உபசரித்து, சிம்மாசனத்தில் அமரச் செய்தான். இதைக் கண்ணுற்ற ஏனைய பண்டிதர்கள், பொறாமை கொண்டு, அளவற்ற சாஸ்திரம் கற்ற எங்களுக்கு அகௌரவம் ஏற்படுமாறு ஒன்றும் அறியாத இவரை இவ்வாறு கௌரவிப்பது தகுமோ? என்று ஆட்சேபித்தனர். ராஜ புரோகிதர் செல்வநம்பி, பண்டிதர்களை அடக்கி, விஷ்ணுசித்தரை நோக்கி பரதத்வம் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமாறு பிரார்த்தித்தார்.

அவ்வளவில், விஷ்ணுசித்தருக்கு பகவத் க்ருபையினால் சகல சாஸ்திரங்களும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியாக விளங்கியது. உடனே, அவர் ஸ்ருதி, ஸ்மிருதி, இதிஹாஸ புராணங்களிலிருந்து பல வாக்கியங்களை ப்ரமாணமாக எடுத்துக்காட்டி, அவற்றின் அர்த்தங்களையும் தாமே ஆக்ஷேப சமாதானங்களோடு யுக்தி யுக்தமாக வெளியிட்டு, இதர சூன்யமத கொள்கைகளைக் கண்டித்து,

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மதமே சிறந்தது என்றும், ஸ்ரீமந் நாராயணனே பரம புருஷன் என்றும், அவனை சரணமடைவதே பரலோக ப்ராப்திக்கு சிறந்த மார்க்கம் என்றும் ப்ரகடனப்படுத்தி பரதத்வ ஸ்தாபனம் செய்தார்.

அப்பொழுது, கம்பத்தில் கட்டியிருந்த பொற்கிழி தானாக ஆழ்வார் முன் கவிழ்ந்து வந்தது. ஆழ்வாரும், இதுவும் பகவத் க்ருபை என்று உவந்து பொற்கிழியை அறுத்துக் கொண்டார்.

இதைக் கண்ட சகலரும் ஆழ்வாரை மிக்கப் புகழ்ந்து, பட்டத்து யானை மேல் அமர்த்தி, வெண் குடை, சாமராதிகள் முதலியவற்றை ஏந்தி திருவீதி வலம் வந்தனர். விஷ்ணுசித்தர், பல பண்டிதர்களுக்கு தலைவராய் விளங்கியபடியால், அரசன் அவருக்கு பட்டர்பிரான் என்னும் திருநாமம் அளித்து கௌரவித்தான். இவ்வைபவத்தை நேரில் காண விருப்பம் கொண்ட எம்பெருமான், பிராட்டியுடன் கருடாழ்வாரின் மீதேறி, ஆழ்வார் முன்பாக தோன்றினான்.

திருமாலைக் கண்ட ஆழ்வார், பெருமாளின் அப்ராக்ருதமான ஸ்வரூபத்தை மறந்து, பக்தி பரவசத்தினால், பெருமாளின் செளந்தர்யத்திற்கும் செளகுமார்யத்திற்கும் எங்கே தீங்கு வந்திடுமோ என்று அஞ்சி, இந்த திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்திற்கு எந்த தீங்கும் வரக்கூடாது என்று யானையின் மணிகளையே தாளமாகக் கொண்டு 'பல்லாண்டு பல்லாண்டு' என்று துவங்கும் திருப்பல்லாண்டு என்னும் திவ்ய ப்ரபந்தத்தினால் மங்களாஸாஸனம் செய்தார்.

பின்னர் ஆழ்வார், பாண்டிய மன்னனை பாகவத கோஷ்டியில் ஒருவனாக்கிவிட்டு ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூருக்கு எழுந்தருளினார். பொற்கிழியினிற் கிடைத்த பொருளைக் கொண்டு வடபத்ரசாயி எம்பெருமானுக்கு கோபுரம் கட்டுவித்து, தொடர்ந்து தன் நந்தவன கைங்கர்யத்தை சிறப்புடன் செய்து வந்தார். ஆழ்வார், க்ருஷ்ணாவதார பாலலீலைகளில் மிகவும் ஈடுபட்டவராதலால், அவ்வவதார சரிதங்களையே ப்ரதானமாக கொண்டு 'பெரியாழ்வார் திருமொழி' என்னும் திவ்ய ப்ரபந்தத்தை செய்தருளினார்.

பின்னாளில், பிராட்டியின் அம்சமாக ஸ்ரீ ஆண்டாள் இவருக்கு மகளாக அவதரித்து, பிறகு ஸ்ரீ அரங்களையே கைப்பிடித்து அவர் சரணத்தில் இரண்டறக் கலந்தாள். இச்சிறப்பினால் இவ்வாழ்வாருக்கு 'பெரியாழ்வார்' என்ற சிறப்புப் பெயரும் வழங்கலாயிற்று.

**“உண்டோ திருப்பல்லாண்டுக் கொப்பதோர் கலைதான்
உண்டோ பெரியாழ்வார்க் கொப்பொருவர் - தண்டமிழ்நூல்
செய்தருளுமாழ்வார்கள் தம்மீலவர் செய்கலையில்
பைதல்நெஞ்சே ! நீயுணர்ந்து பார்”.**

வேத கதைகள் - 2

ஸோம லதையைக் கொண்டு வருதல்

த்ருதீயஸ்யா மிதோ திஸீ ஸோம ஆஸீது
தம் காயத்ரீ ஆஹலது !

கத்ரு, ஸுபர்ணி என்ற கல்யப முனிவரின் இரு மனைவிகள், ஒரு போட்டியில் ஈடுபட்டனர். போட்டியில் வென்றவள் தோற்றவளுக்கு அடிமையாக வேண்டும் என்றும் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டனர். 'இந்தப் போட்டியில் கத்ரு என்பவள் ஸுபர்ணியை வென்றாள். ஒப்பந்தப்படி ஸுபர்ணி, கத்ருவிற்கு அடிமையாக ஆகி, அவளுக்கு பணிவிடை செய்து வந்தாள். அடிமைத்தனத்திலிருந்து தன்னை விடுவிக்க தான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று ஸுபர்ணி, கத்ருவிடம் கேட்டாள். 'இங்கிருந்து மூன்றாவது உலகமான ஸ்வர்க்கத்தில், ஸோம லதை இருக்கிறது. அதைக் கொண்டு வந்தால் உன்னை அடிமைத்தனத்திலிருந்து விலக்கி விடுகிறேன்' என்றாள் கத்ரு. கத்ரு, இந்த பூமியின் ஸ்வரூபமானவள். அதனால், இவளால் ஸ்வர்க்கம் செல்ல முடியாது. ஸுபர்ணி என்பவளோ ஸ்வர்க்க லோக வடிவம் கொண்டவள். அதனால், அவளால் ஸ்வர்க்கம் செல்ல முடியும்.

காயத்ரீ முதலிய சந்தஸ்ஸுகளின் அபிமானி தேவர்கள், ஸுபர்ணியின் புத்திரர்கள். அவர்களுக்கும் ஸ்வர்க்க லோகம் செல்ல திறமை உண்டு. ஆதலால்தான், கத்ருவானவள், "ஸோம லதையைக் கொண்டு வா" என்று ஸுபர்ணியை கேட்டுக் கொண்டாள். அதைக்கேட்டு ஸுபர்ணியானவள், "நலிவு உற்ற காலத்தில், பிள்ளைகள், தாய் தந்தையர்களுக்கு உதவியாக இருப்பார்கள் என்ற காரணத்தால் தான் பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளை வளர்க்கின்றனர். ஆதலால், உங்களில் யாராவது ஸ்வர்க்கம் சென்று ஸோம லதையைக் கொண்டு வந்து, என்னை அடிமைத்தனத்திலிருந்து விலக்குவீர்களாக" என்று தன் பிள்ளைகளான சந்தோ தேவதைகளைப் பார்த்துக் கூறினாள். இந்த சந்தஸ்ஸுகள் தான் தமிழில் விருத்தம் என்று சொல்லப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு விருத்தத் திற்கும் குறிப்பிட்ட எழுத்துக்கள் தான் இருக்க வேண்டும் என்று கட்டுப்பாடு உண்டு. அதில் ஜகதீ என்ற சந்தஸ்ஸிற்கு, முன்பு 14 எழுத்துக்கள் இருந்தன.

அப்படிப்பட்ட ஜகதீ சந்தஸ்ஸானது ஸோம லதையைக் கொண்டு வருவதற்காக ஸ்வர்க்க லோகம் சென்றது. அங்கு ஸ்வானர், ப்ராஜர்

முதலியவர்கள் ஸோம லதையை பாதுகாத்து வருகின்றனர். இந்த ஜகதீ சந்தஸ்ஸானது அவர்களுடன் போர் புரிந்து, ஸோம லதையை எடுக்க முடியாமல், ஸோம யாகத்திற்கு தேவையான பசுக்களையும், தீக்ஷை என்ற ஒருவித நியமத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு வந்தது. அப்படி வரும் காலத்தில், ஸ்வானர் முதலியவர்களால் இந்த ஜகதீ சந்தஸ்ஸின் இரண்டு எழுத்துக்கள் கவரப்பட்டன. இதனால் தோல்வியுடன் திரும்பின. எந்த காரணத்தினால் ஜகதீ என்ற சந்தஸ்ஸானது பசுக்களை கொண்டு வந்ததோ, அதனால், ஜகதீ சந்தஸ் உள்ள மந்திரங்களை படிப்பவனுக்கு பசுக்கள் அதிகமாக கிடைக்கும். பசுக்கள் அதிகமாக இருந்தால், ஸோம யாகம் செய்ய தீக்ஷை என்ற நியமத்தையும் கடைப்பிடிக்கலாம். பண்டைய காலங்களில் பசுக்கள் தான் யாவருக்கும் சொத்தாக இருந்தன. மூன்று வருஷத்திற்கு தேவையான சொத்து ஒருவனுக்கு இருந்தால், அவன் ஸோம யாகம் அவசியம் செய்ய வேண்டும் என்று ஸம்ருதி கூறுகிறது.

யஸ்ய த்ரைவார்ஷிகம் வித்தம் ஸ ஸோமம் பாதும் அர்ஹதி ।

பிறகு, 13 எழுத்துள்ளதான த்ருஷ்டுப் என்ற சந்தஸ்ஸானது ஸோம லதையைக் கொண்டு வருவதற்காக ஸ்வர்க்கம் சென்றது. ஸோம லதையை கொண்டு வரமுடியாமல் தன் எழுத்துக்களில் இரண்டு எழுத்துக்களை பறிகொடுத்து தோல்வியுடன் திரும்பியது. ஆனாலும், ஸ்வர்க்கத் திலிருந்து ஸோம யாகத்திற்குத் தேவையான தக்ஷிணைகளை தவத்துடன் பெற்று திரும்பியது. அதனால் தான், ஸோமயாகத்தில் மாத்யந்தினம் என்ற நடு ஸவனத்தில் தக்ஷிணைகள் அளிக்கப்படுகின்றன. ஏனென்றால், அந்த ஸவனம் த்ருஷ்டுப் சந்தஸ்ஸை சார்ந்தது. ஸோம யாகத்தில் கடைசீ தினத்தில் மூன்று ஸவனங்கள் உள்ளன. 1. ப்ராத ஸவனம், 2. மாத்யந்தின ஸவனம், 3. த்ருதீய ஸவனம். இதில், ப்ராத ஸவனம் காயதீயை சார்ந்தது. மாத்யந்தின ஸவனம் த்ருஷ்டுப் சந்தஸ்ஸை சார்ந்தது. த்ருதீய ஸவனம் ஜகதீ சந்தஸ்ஸைச் சார்ந்தது. இவைகளில், த்ருஷ்டுப் சந்தஸ்ஸானது ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து தக்ஷிணையை எடுத்து வந்ததால் த்ருஷ்டுப் சந்தஸ்ஸிற்கு உரியதான மாத்யந்தின ஸவனத்தில் தக்ஷிணை அளிப்பது மிகவும் பொருத்தமாகும்.

பிறகு, உதவியற்றவைகளாக ஜகதீ, த்ருஷ்டுப் என்ற சந்தஸ்ஸுகள் தோல்வியடைந்தன என்று தீர்மானித்து, தங்களுக்கு முன்பாக நான்கு எழுத்துள்ள காயதீ சந்தஸ்ஸுள்ள ஒரு பெண் ஆட்டையும், உதவியாக அழைத்துக் கொண்டு ஸ்வர்க்கம் சென்றது. அங்கு போர் புரிந்து ஸோம லதையையும் ஜகதீ, த்ருஷ்டுப் சந்தஸ்ஸுகளால் பறிகொடுக்கப்பட்ட

நான்கு எழுத்துக்களையும் எடுத்துக் கொண்டு வெற்றியுடன் திரும்பியது. அது முதற்கொண்டு, காயத்ரீ, எட்டு எழுத்து உள்ளதாக ஆயிற்று. (அஷ்டாक्षர காயத்ரீ) என்று காயத்ரீயை கொண்டாடுகின்றனர். காயத்ரீயானது பக்ஷி உருவம் எடுத்து, ஸோம லதையை கொண்டு வந்தது.

ஸோம யாகத்தில், மூன்று ஸவனத்திற்கு தேவையான ஸோம லதையை கொண்டு வரும் பொழுது, இரண்டு ஸவனத்திற்கு தேவையான ஸோம லதையை தன் இரு கால்களால் தாங்கிக் கொண்டும் ஒரு ஸவனத்திற்குத் தேவையான ஸோம லதையை மூக்கால் கவ்விக் கொண்டும் எடுத்து வந்தது. அப்படி கொண்டு வரும்பொழுது, மூக்கில் உள்ள ஸோம லதையின் ஸாரத்தை குடித்து விட்டது. இந்தக் காரணத்தினால்தான் ஸோம யாகம் செய்பவர்கள், இன்றும் யாகத்தின் போது, ப்ராத ஸவனம், மாத்யந்தின ஸவனம் என்று இரு ஸவனங்களில் மட்டும் ஸோமலதை என்ற கொடியை நசுக்கி அதன் ஸாரத்தை பிழிந்து ஹோமம் செய்கிறார்கள். மூன்றாவதான த்ருதிய ஸவனத்தில் சக்கையில் கொஞ்சம் பால் கலந்து ஹோமம் செய்கிறார்கள். இவ்விதம் காயத்ரீ சந்தஸ்ஸானது மிகவும் பாடுபட்டுக் கொண்டு வரும் பொழுது விஸ்வாவஸு என்ற கந்தர்வன் ஸோம லதையை திருடிச் சென்றான்.

கந்தர்வனும் ஸோம லதையை மூன்று இரவுகள் தன்னிடம் வைத்து இருந்தான். இதை பின்பற்றியே ஸோம யாகத்தில் ஸோம லதையை மூன்று நாட்கள் யாக சாலையில் வைத்திருந்து நான்காவது நாள் தான் அதை உபயோகப்படுத்துகின்றனர். ஒரு பெண்ணைகாட்டி, அதனால் கந்தர்வனை மயக்கி ஸோம லதையை பெறலாம் என்று தேவர்கள் தீர்மானித்து, வாக்தேவதையை ஒரு தலையீற்று பசுமாடாக ஆக்கி, கந்தர்வனுக்கு காண்பித்து ஸோம லதையை திரும்பப் பெற்றனர். அந்த பசுவும் ரோஹித் என்ற உருவத்தால் மாறி, கந்தர்வனிடமிருந்து தேவர்களிடமே திரும்பியது. ஸோம யாகத்தில் முக்கிய பொருளான ஸோம லதையானது, இவ்விதம் கஷ்டப்பட்டு ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டது என்று வேதத்தில் கதையுடன் நன்கு கூறப்பட்டுள்ளது. ஸோம லதை என்பது ஒருவித கொடியாகும். அதை நசுக்கி ஹோமம் செய்வதால் தான் ஸோமயாகம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இந்தக் கதையானது க்ருஷ்ண யஜுர் வேதம் ஆறாவது காண்டம் முதல் ப்ரஸ்னத்தில் த்ருஸ்சவை ஸுபர்ணீச என்ற அனுவாகத்தில் விஸ்தாரமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ●

ஸ்ரீ குருஜியிடம் பக்தர்கள் அவ்வப்பொழுது கேட்ட கேள்விகளும், அதற்கு ஸ்ரீ குருஜி அளித்த பதில்களும்

கேள்வி : ஒருவர், காயத்ரீ மஹா மந்திரத்தை மட்டும் ஜபம் செய்து வந்தால் போதுமா?

ஸ்ரீ குருஜி : அவசியம் போதும். அதுவே, ஆத்ம சாக்ஷாத்காரம் வரைக்கும் கொண்டு போக வல்லது.

கேள்வி : தியானம் செய்து வருபவர், பல நபர்கள் கூடும் விவாஹங்களுக்குச் செல்லலாமா?

பதில் : முடிந்த வரை தவிர்க்க வேண்டும். அங்கு, அநேகமாக, வரும் மக்களின் எண்ணங்களில் லோகாயாதனமான உணர்ச்சிகளே மேலோங்கி இருக்கும். அந்தச் சூழ்நிலை, தியானம் செய்பவரின் மன நிலையைப் பாதிக்கும்.

கேள்வி : தியானம், ஜபம் செய்து வருபவர்களுக்கிடையில் ஏற்படும் அனுபவங்கள் எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியாக தான் இருக்குமா?

பதில் : அவசியமில்லை. அவரவர்களின் வாஸனைகளுக்கு தகுந்தாற் போல் அனுபவம் ஏற்படும்.

கேள்வி : நம்முடைய ஹிந்து மதம் முன்னேறுவதற்கான வழி என்ன?

பதில் : காமகோடி மடத்து சிஷ்யர்களுக்கும், சிருங்கேரி மடத்து சிஷ்யர்களுக்கும் சண்டை, உத்ராதி மடத்து சிஷ்யர்களுக்கும், வ்யாஸராய மடத்து சிஷ்யர்களுக்கும் சண்டை, பூரீமத் ஆண்டவன் சிஷ்யர்களுக்கும் ஜீயர் சிஷ்யர்களுக்கும் சண்டை, வட கலைக்கும் தென் கலைக்கும் சண்டை போன்ற குறுகிய வட்டங்களைத் தாண்டி, நம்முள் வேறுபாடுகள் இருப்பினும், எல்லோரும் ஒற்றுமையாக, நாம் அனைவரும் ஒரே பரமாத்மாவின் குழந்தைகள் என்ற மனப்பான்மையுடன் வாழவேண்டும். இது ஒன்றே நம்முடைய ஹிந்து மதம் முன்னேறுவதற்கான வழியாகும். ●

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் தன் பக்தர்களை கை விடுவதில்லை

- சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி

ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில், வேதாந்த விஷயங்கள் மட்டுமல்லாமல், உலக ரீதியிலான விஷயங்களும் தெளிவாக இருக்கின்றன. ஏகாதஸ்ஸ்க்ந்தத்தில், பிஷு கீதையில் இருபத்திநான்கு குரு என்று பிஷு மூலமாக லோக நியதிகளைக் காட்டுகிறார், ஸ்ரீ வ்யாஸர். அது போல், உத்தவ கோபி ஸம்வாதத்திலும், அப்படிப்பட்ட உலக நியதிகளைக் காட்டி, க்ருஷ்ணனின் விலக்ஷணமான குணத்தையும் காட்டுகிறார்.

உத்தவன், யஸோதா நந்தகோபரை க்ருஷ்ண தூதினால் தேற்றிய பிறகு, அடுத்த நாள் காலையில் அனுஷ்டானம் முடித்து விட்டு திரும்பினார். அவ்வாறு திரும்பும் உத்தவனை, கோபிகைகள் கண்டார்கள். க்ருஷ்ணனைப் போலவே பீதாம்பரத்தைத் தரித்து, க்ருஷ்ணனுடைய ப்ரஸாதத்தை தரித்துக் கொண்டு வரும் உத்தவனைப் பார்த்து ஆச்சர்யப் பட்டார்கள். பின்பு, உத்தவனுக்கு தகுந்த மரியாதை செய்து, ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனைப் பற்றி அவனிடம் ரஹஸ்யத்தில் கேட்டார்கள். அவர்கள் கேட்ட விஷயத்தின் மூலம் வெளியிடும் லோக நியதியாவது:

“அன்யேஷு” அர்த்க்ருதா மைத்ரீ யாவதர்தலிடம்பனம் ।

பூம்பி: ஸ்த்ரீஷு க்ருதா யத்வத் ஸுமனஸ்லீவ ஷட்பதை: ॥

லோகத்தில், பொதுவாக தாய் தந்தைப் பாசத்தை தவிர மற்ற இடங்களில் வைக்கப்படும் ஸ்நேஹமானது நிலையில்லாதது. தன்னுடைய தேவை எதுவரையிருக்குமோ அது வரைதான் ஸ்நேஹமும் இருக்கும். புருஷர்கள், தங்களுடைய தேவையை அடைந்தவுடன் ஸ்த்ரீகளை கை விடுகின்றனர். உதாரணமாக, ஒரு நிகழ்ச்சியைப் பார்ப்போம். ஒருவன் கல்யாணமானவுடன் தன் மனைவியுடன் நடந்து செல்லும் பொழுது, தூரத்தில் ஒரு முள்ளைப் பார்த்தவுடன் தன் மனைவியை நிறுத்தி விட்டு, அந்த முள்ளை போய் எடுத்துப் போட்டுவிட்டு அவளைப் பார்த்து கூறுகிறான், “உன் காலில் முள் தைத்து விட்டால் என் இதயத்திலிருந்து இரத்தம் வரும்” என்று. பின்பு, சிறிது காலம் கழித்து அது போலவே போகும் பொழுது, மீண்டும் அதே வழியில்

தூரத்தில் முள்ளைப் பார்த்துவிட்டு, "முள் இருக்கிறது, பார்த்து வா" என்று மட்டும் கூறுகிறான். பின்பு சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு, போகும் பொழுது, முள்ளைப் பார்த்தும் ஒன்றும் பேசாமல் இருந்து விடுகிறான். மனைவியின் காலில் முள் தைத்தவுடன் அவளைப் பார்த்து, "சனியன், கண் இல்லை, பார்த்து வரக்கூடாது?" என்று திட்டுகிறான். முன்பு இருந்த அன்பு எல்லாம் அவளிடம் இவனுக்குத் தேவையான ஸுகத்தை அனுபவிக்கும் வரை தான். பிறகு, அவளே இவனுக்கு பாரமாகி விடுகிறாள். கல்யாணம் என்பதே காம ஸுகத்திற்குத்தான் என்றாகி விட்டது.

ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகனும் மோக்ஷத்தை அடைய வேண்டியவன் நாட்களை எவ்வாறு ஆவலோடு எண்ண வேண்டும் என்பதற்கு உதாரணமாக கூறுகையில், எவ்வாறு திருமணத்திற்கு நாள் குறித்தவன் நாட்களை ஆவலோடு எண்ணுவானோ, அவ்வாறு ஆவலோடு இருக்க வேண்டும் என்கிறார். இந்த உபமானம் கொடுத்தால்தான் மோக்ஷ விஷயம் தெளிவாகப் புரியும் என்பதால் இதைக் கூறுகிறார். மேலும், அதே போல் வண்டுகள் புஷ்பத்திலிருந்து தேனை எடுத்தவுடன் அந்த புஷ்பங்களை விட்டு விடுகின்றன. அவை, தேன் இல்லாத புஷ்பத்தை நெருங்குவது கூட கிடையாது.

**"நிஸ்ஸவம் த்யஜந்தி கணிகா அகல்பம் ந்ருபதீம் ப்ராஜா: ।
அதீத வித்யா ஆசார்யம் ருத்வீஜோ தத்ததக்ஷிணம் ॥**

அதே போல், தாசியும் செல்வம் இல்லாதவனை விடுகிறாள். அவளுக்குத் தேவை செல்வம் தான். அது கிடைத்தால், தருபவனிடம் போய்ச் சேருகிறாள். இல்லாதவனை விட்டு விலகுகிறாள். ஆத்ம தேவரின் சரித்திரத்தில், செல்வம் இல்லாத துந்துகாரி, வேசிகளுக்காக திருடி எடுத்து வருகிறான். அப்படியும், தங்களை ராஜ ஸேவகர் பிடிப்பார்களோ என்ற பயத்தால், அவனைத் தாசிகள் கொண்டு விடுகின்றனர் என்பது வருகிறது. தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார் சரித்திரத்திலும் தேவதேவி என்ற தாஸி செல்வமில்லாத விப்ரநாராயணரை விட்டு விடுகிறாள்.

"ராஜா என்றாலே ப்ரஜைகளை ரமிக்க வைப்பவன் என்று அர்த்தம். அப்படிப்பட்ட ராஜா ஜனங்களுக்குத் தேவையானவைகளைச் செய்து கொடுக்காத பொழுது, ஜனங்கள் அந்த ராஜாவை விட்டு விடுகின்றனர். ராமாயணத்தில், தசரதன் ராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்யப் போவதாக அறிவித்தான்.

அப்பொழுது ஜனங்களுக்கு ஏற்பட்ட குதூகலத்தைப் பார்த்து தான் ஏதாவது இவர்களுக்கு குறை வைத்து விட்டோமோ; அதனால் தான் இவ்வாறு தான் ராஜ்யத்திலிருந்து விலகுவதை இவர்கள் பொருட்படுத்த வில்லையோ என்று வருந்துகிறான்.

அதே போல், குருவிடம் வித்தையைக் கற்றவுடன், குருவை விட்டு பிரிந்து விடுகிறான் சிஷ்யன். தனக்கு பெருமை, பாராட்டுகள் கிடைக்கும் பொழுது, இத்தனைக்கும் காரணம் "தன் குருதானே" என்று நினைக்காமல் தன் முயற்சியினால்தான் அவற்றை அடைந்ததாக நினைக்கிறான்.

அதனால் சிலர், தன்னை எப்படியாவது மிஞ்சிவிடுவானோ என்ற பயத்தில் புத்திசாலிக்கு அதிகமாக கற்றுக் கொடுக்காமல், எவன் தன்னை மிஞ்சாமல் இருப்பானோ அவனுக்கு அதிகமாக கற்றுக் கொடுக்கின்றனர். பக்தியை பரப்பவேண்டும் என்று நினைப்பவர்களும் தான்தான் உலகத்தில் பக்தியை புகட்டுவதாக நினைக்கின்றனர். யாகத்திலும், ஸ்மார்த்த கர்மாக்களிலும் தகஷிணை வாங்கியவுடன் ருத்விக்குகள், யஜமானனை விட்டு விடுகின்றனர். அவனிடம் ருத்விக்குகளுக்கு வேறு பலன் கிடையாது.

*ககா வீதபலம் வருஷம் புக்த்வா சாதீதயோ க்ருவறம்!
தக்தம் ம்ருகாஸ்ததாரணயம் ஜாரோ புக்த்வா ரதாம் ஸ்த்ரியம் //*

பறவைகள், பழங்கள் இல்லாத மற்றும் வாடிப் போன மரங்களை விட்டுப் பறந்து விடுகின்றன. அப்படியே, பணம் இல்லாதவனை விட்டு அவனது சுற்றத்தார் விலகி விடுகின்றனர். பணக்காரனைச் சுற்றி பத்துப் பேர், பைத்தியக்காரனைச் சுற்றி பத்துப் பேர் என்பது ப்ரஸித்தமான விஷயம். வீட்டிற்கு வந்த அதிதியும் சாப்பிட்டவுடன் வீட்டை விடுகிறான். மான்கள் எரிந்து போன காட்டை விடுகின்றன. ஜார புருஷன் ஸ்திரீகளை அனுபவித்து விட்டு அவர்களை கைவிடுகிறான். இவ்வாறு, கோபிகைகள் உத்தவனிடம் கூறி தங்களை விட்டு க்ருஷ்ணன் பிரிந்து போனான் என்று வருந்தினர்.

இந்த இடத்தில், மேற்கண்ட விஷயங்களைச் சொல்வதன் மூலம், லோகத்தில் எதிர்பார்ப்பு என்பது ஒன்று உண்டு என்பதனையும், ஆனால், அது க்ருஷ்ண பக்தியில் இல்லை என்பதையும் பின்பு விளக்குகின்றனர். க்ருஷ்ண பக்தி செய்பவனை க்ருஷ்ணன் ஒருக்காலும் கைவிடமாட்டான். மேற்கூறிய உபமானங்களில் எதிர்பார்ப்பு இருப்பதனால் மட்டுமே

சம்பந்தம் ஏற்படுகிறது. எதிர்பார்ப்பு தீர்ந்தவுடன் சம்பந்தமும் முறிந்து விடுகிறது. ஆனால், க்ருஷ்ணன், தன் பக்தனின் மேல் வைக்கும் ப்ரீதியோ ப்ரேமைக்குக் கட்டுப்பட்டது. ப்ரேமை இல்லாத இடத்தில் க்ருஷ்ணன் சிக்க மாட்டான்.

லோகாயதமான எதிர்பார்ப்பு தான் கோபிகைகளிடம் இருந்தன என்றால், க்ருஷ்ணன் கோபிகைகளை விட்டுப் பிரிந்து போனபோது கோபிகைகள் க்ருஷ்ணனை மறந்திருக்க வேண்டும், அல்லது க்ருஷ்ணன் எங்களை ஏமாற்றி விட்டான் என்று தங்களுடைய உயிரை போக்கிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அப்படி இரண்டும் இல்லாமல் இருப்பதாலேயே கோபிகைகளின் க்ருஷ்ண சம்பந்தம் அலெளகிகமான ப்ரேமை என்பது புரிகிறது.

கோபிகைகள் இப்படி பேசுவதற்குக் காரணம், க்ருஷ்ணன் ஏமாற்றி விட்டான் என்று கிடையாது. க்ருஷ்ணனுடைய தரிசனம், அவனுடைய ராஸ லீலை இவற்றை அனுபவிக்க முடியவில்லையே என்ற ஏக்கத்தினால் தான்! பகவானும், தன்னுடைய தூதில் கோபிகைகளுக்குச் சொல்லும் பொழுது

*“மய்யாவேஸ்ய மன: க்ருத்ஸ்னம் விமுக்த ஸேஷ்ல்குத்தியத் |
அனுஸ்மரந்த்யோ மாம் நித்யம் அசிரான் மாம் உபைஷ்யத் ||”*

என்கிறான், என்னிடத்தில் மனதை செலுத்திய வண்ணமிருங்கள். வெகு சீக்கிரத்தில் என்னை அடைவீர்கள், என்று கூறுகிறான். வெறும் சரீர சம்பந்தம் மட்டும் இருந்தால் அதற்கு பிரிவு உண்டு. ஆனால், இது மனதினால் ஏற்பட்ட சம்பந்தமாக இருப்பதால் பகவானை விட்டு பிரிந்து இருக்கும் பொழுதும் பகவானுடைய ஸ்மரணையினால் அவனுடன் இருப்பது போலதான் இருக்கிறது. பகவானும் கோபிகைகளுக்கு தியானம் செய்யும் சிரமத்தை கொடுக்காமல் தன்னுடைய லீலைகளையே ஸ்மரித்துக் கொண்டிருக்கும்படி அவர்களுடைய சித்தத்தை ஆக்கி விட்டான். இதை கோபிகைகள் சொல்லும் பொழுது “புரீ நிகேதை: தத்பதகை: விஸ்மர்தும் நைவ ஸத்நம:” என்று, தாங்கள் க்ருஷ்ணனை மறப்பது என்பது மிகவும் கடினம் என்கின்றனர். உத்தவனின் வேதாந்த வாக்கியங்கள் கோபிகைகளிடம் செல்லுபடியாகவில்லை. ஒருக்கால், உத்தவனின் பேச்சைக் கேட்டு கோபிகைகள் மாறினால், க்ருஷ்ணனுக்கு ப்ரேம ஸ்வரூபன் என்னும் பெயரே வ்யர்த்தமாகிவிடும்.

கோபிகைகள்,

“கத்யா லலிதயோதாரஹாஸலீலாவலோகனை: |
மாத்வ்யாகிராஹ்ருதீய: கதம் தம் வீஸ்மராமவேற ||”

என்று, க்ருஷ்ணனுடைய நடையினாலும், விளையாட்டாகச் சிரிக்கும் சிரிப்பினாலும், பார்க்கும் கடைக்கண் பார்வையாலும் அவனுடைய மதுரமான வாக்கினாலும் தங்கள் சித்தத்தைத் திருடி விட்டான். புத்தியிருந்தால் தானே இது சரி, இது தவறு என்று சிந்தித்து செயல்பட முடியும். அப்படி புத்தியை அவன் திருடிய பிறகு நாங்கள் எப்படி க்ருஷ்ணனை மறக்க முடியும் என்கின்றனர்.

பகவானுடைய விசேஷமே இதுதான். உலகத்தை படைத்ததனால் மட்டும் பகவானுக்கு பரதத்துவம் சொல்ல முடியாது. ஏனென்றால், விஸ்வாமித்திரர் கூட லோகத்தை படைக்கிறேன் என்று ஆரம்பித்தார். ப்ரேம ஸ்வரூபத்தால் மட்டுமே பகவானுக்கு “பரதத்துவம்” என்ற பெருமை சொல்லப்படுகிறது.

இப்படி, தன்னுடைய லீலைகளினால், பக்தர்களின் சித்தத்தை திருடுவதாலேயே க்ருஷ்ணன் பரமாத்மா என்று அழைக்கப்படுகிறார். கோபிகைகளின் இந்த ப்ரேம பக்தியைப் பார்த்த உத்தவன், அங்கேயே பல நாட்கள் தங்கி, அவர்களை விட்டு பிரிய மனமில்லாமல் ,

“வந்தே நந்த வ்ரஜ ஸ்த்ரீனாம் பாதரேணும் அபீக்ஷணா: |
யாஸாம் ஹரிகதோத்கீதம் புலனாதி புலனாத்ரயம் ||”

என்று கோபிகைகளுடைய பாததூளிக்கு வந்தனம் செய்து மதுராவிற்குப் போய்ச் சேர்ந்தான்.

- பாலாஜி

ஸ்ரீ மஹா பெரியவர்களின் நகைச்சுவை

ஸ்ரீ மஹா பெரியவர்கள், பண்டரீபுரத்திலிருந்து கிளம்பி, சில கிராமங்களைக் கடந்து, லம்போட்டி என்ற கிராமத்தில், ஒரு கோவிலில் சில தினங்கள் தங்கியிருந்தார்கள். அந்த ஊரில் ஜலக்கஷ்டம் மிகுதி. ஒரு கையால் அடிக்கும் பம்பு ஒன்று இருந்தது. அதன் வழியாகக் கிடைக்கும் ஜலம் உப்புக் கரிக்கும். ஊரிலிருந்து சுமார் 1/2 பர்லாங்கு தூரத்தில் ஒரு சிறு குளம் இருந்தது. அதில் ஜலம் சுத்தமாக ஸ்படிகம் போல் நன்றாக இருந்தது. அவ்வூர் ஜனங்கள் அந்தக் குளத்திலிருந்து குடிக்கத் தண்ணீர் எடுத்துச் செல்வார்கள்.

ஒரு நாள், ஸ்ரீ பெரியவர்கள் அந்தக் குளத்தில் ஸ்நானம் செய்து விட்டு, அதன் கரையில் உட்கார்ந்து அனுஷ்டானம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது, சென்னையிலிருந்து வந்த சில பக்தர்கள், தரிசனம் செய்து கொண்டார்கள். அவர்களுள் ஒரு பாட்டியம்மாள், பெரியவாளுக்காக ஒரு குடம் கங்கா ஜலம் கொண்டு வந்திருந்தாள். பாட்டியைப் பார்த்து, பெரியவர்கள், “நீ மஹிஷ தீர்த்தம் பார்த்திருக்காயா?” என்று கேட்டார்கள். அதற்குப் பாட்டி, “காஞ்சியில் ஸர்வ தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் பண்ணியிருக்கிறேன். தெற்கே பாணதீர்த்த ஸ்நானம், ராமேஸ்வரத்தில் ஸ்நானம், கங்கை, கோதாவரீ ஸ்நானம் எல்லாம் பண்ணியிருக்கேன். ஆனால், மஹிஷ தீர்த்தம் எங்கே இருக்கு என்று தெரியாது” என்று சொன்னாள். ஸ்ரீ பெரியவாள் பாட்டியிடம், “கொஞ்ச நேரம் இங்கேயே இரு, மஹிஷ தீர்த்தம் பார்க்கலாம்” என்றார்கள். பாட்டிக்கும், அங்கிருந்தவர்களுக்கும் ஒன்றும் புரியவில்லை.

சிறிது நேரம் கழித்து, அங்கு இரண்டு எருமை மாடுகள் வந்தன. அவற்றின் மேல் இரண்டு தோலினாலான பைகளிலிருந்தன. ஒவ்வொரு பையும் 40 அல்லது 50 குடங்கள் தண்ணீர் கொள்ளும். அந்த எருமைகளை ஒட்டி வந்தவர், பைகளில் ஜலத்தை குளத்திலிருந்து எடுத்து நிரப்பிக் கொண்டு, மாடுகளை ஒட்டிச் சென்றார். இப்படி அவர்கள் தினமும் அந்த ஊரிலுள்ள ஜனங்களுக்கு தண்ணீர் ஸப்ளை செய்து வந்தனர். இதை, ஸ்ரீ பெரியவர்களின் தரிசனத்திற்கு வந்தவர்களும், பாட்டியும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். பெரியவர்கள் அந்தப் பாட்டியைப் பார்த்து, “எருமை மாட்டிற்கு மஹிஷம் என்று பெயர் தெரியுமோ? எருமை மாட்டின் மேல் எடுத்துப் போகிறது மஹிஷ தீர்த்தம்”, என்றார். இதைக் கேட்ட எல்லோரும் பெரிதாகச் சிரித்தார்கள்.

மற்றொரு சமயம், ஸ்ரீ பெரியவர்கள் நகரியிலிருக்கும்போது கோயம்புத்தூரிலிருந்து தேவாரங்களை நன்றாக ஒதக்கூடிய ஒரு டாக்டர், பல நாட்கள் தங்கியிருந்து, ஸ்ரீ பெரியவர்களின் முன் உட்கார்ந்து தேவாரம் பாடுவார். ஒரு நாள் இரவு பெரியவாள் அவரை, "ஆஹாரம் பண்ணியாச்சா?" என்று கேட்டார்கள். "ஆகி விட்டது" என்றார் அவர். பெரியவர் "என்ன சாப்பிட்டீர்கள்?", என்று வினவ, அவர் "உப்புமா", என்றார்.

அப்பொழுது ஸ்ரீ பெரியவர்கள் ஒரு ஹாஸ்யக்கதை சொன்னார்கள்:- "ஸ்ரீரங்கத்திற்குச் சென்று ஒரு பக்தன், பெருமாளை ஸேவித்துவிட்டு, இரவு அங்குள்ள சத்திரத்திற்கு சாப்பிடப் போனான். உப்புமா போட்டார்கள். உப்புமா சரியாக வேகவில்லை. அதிலே சின்னச் சின்னகற்கள் இருந்தன. பல்லில் அகப்பட்டு வாயெல்லாம் புண்ணாகிவிட்டது. வாயெல்லாம் சிவப்பாகி, நிறைய மிளகாய் தாளித்திருந்ததால், காரம் தாங்கமாட்டாமல் கண்ணிலிருந்து கண்ணீர் வழிய, கண்கள் இரண்டும் சிவந்துவிட்டன. அவன் பெருமாளை நினைத்து ஒரு பாட்டுப் பாடினான். உனக்குத் தெரியுமா?", என அந்த டாக்டரைக் கேட்டார்கள். டாக்டர், "அப்படி ஒரு பாட்டுப் பாடியதாக எனக்குத் தெரியவில்லை" என்றார். உடனே பெரியவர்கள், "பச்சை மாமணிபோல் மேனி, பவளவாய் கமலச் செங்கண் அச்சுதா அமரரேரே" என்று பாடினானாம். பச்சை மாவு, மணிமணி உப்புமாவில் சிறு கல்கள், சாப்பிட்டவனுக்கு வாய் புண்ணாகிச் சிவந்து, காரம் தாங்காது, கண்களும் சிவந்துவிட்டதோல்லியோ!" என்று சொல்ல, டாக்டரும் அருகில் இருந்தவர்களும் பெரியவர்களும் குலுங்க குலுங்கச் சிரித்தார்கள்.

ஸ்ரீ பெரியவர்கள் கால்நடையாகவே சுமார் 6 ஆண்டுகள் (1978-84) ஆந்திரப் பிரதேசம், கர்நாடகம், மஹாராஷ்டிரம் ஆகிய மாநிலங்களில் யாத்திரை செய்த பொழுது, ஒரு ஸமயம் அனந்தபூரிலிருந்து புறப்பட்டு சில கிராமங்களைக் கடந்து, தர்மாபுரம் என்ற ஊரில் கன்னிகா பரமேசுவரி கோவிலில் தங்கியிருந்தார்கள். ஒருநாள் பிற்பகலில் ஸ்ரீ பெரியவர்கள் படுத்துக் கொண்டிருந்தார். அந்தக் கோவிலின் முன் பக்கத்தில் ஒரு பெரிய மரம் இருந்தது. அதன் மேல் பல குரங்குகளிருந்தன. ஒரு பெரிய குரங்கு கீழே கிடந்த ஒரு காவி வஸ்திரத்தை எடுத்துத் தன் தலையில் போட்டு விளையாடிக் கொண்டிருந்தது. மடத்தில் பாலு என்பவர் சற்று அப்பால் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார். ஸ்ரீ பெரியவர்கள் பாலுவைக் கூப்பிட்டார்கள். பாலு எழுந்து வந்தார். பெரியவர்கள் "அதோ ஒரு ஸ்வாமிகள் வந்திருக்கார், பார்", என்றார்கள். பாலு அங்குமிங்கும் பார்க்க, ஸ்வாமிகள்

ஒருவரையும் காணவில்லை. பாலு, "யாருமில்லையே" என்றார். பெரியவர்கள் "அந்த மரத்துக்கருகில் பார்", என்றார்கள். பாலு அங்குமிங்கும் பார்க்க, ஸ்வாமிகள் ஒருவரையும் காணவில்லை. "யாருமில்லையே" என்றார். பெரியவர்கள். "அந்த மரத்துக்கருகில் பார்", என்றார்கள். ஒரு குரங்கு காஷாயத்துண்டை தலையில் போட்டுக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தது. பிறகு, "அந்த ஸ்வாமிகளுக்கு இந்தப் பழத்தைக் கொடு", என்று சொல்லி பக்கத்திலிருந்த ஒரு பழத்தைக் கையிலெடுத்தார்கள். பழத்தைப் பார்த்த குரங்கு மெல்ல வந்து பெரியவர்களின் கையிலிருந்த பழத்தை வாங்கிக் கொண்டு போய்விட்டது.

- Courtesy :- நூற்றாண்டு ஜோதி - மலர் 3

(ஸ்ரீ மஹா பெரியவர்களின் ஜயந்தி மஹோத்ஸவத்தை ஒட்டி)

நாம ஸங்கீர்த்தனம்

ஸ்ரீ குருஜியின் ஆக்ஷயின் பேரில், ஒரு நாம ஸங்கீர்த்தன இளைஞர் குழு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்தக் குழு, ஒவ்வொரு வீடாகச் சென்று "ஹரி நாம ஸங்கீர்த்தனம்" செய்ய சித்தமாக உள்ளது. இந்த நாம ஸங்கீர்த்தனத்தில்

"ஹரே ராம ஹரே ராம ராம ராம ராம ஹரே ஹரே

ஹரே க்ருஷ்ண ஹரே க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண ஹரே ஹரே"

என்னும் கலியை நாசம் செய்ய வல்லமை படைத்த மந்திரத்தை இரண்டு மணி நேரம் தொடர்ந்து ஜபிக்கப்படும். இதை எல்லா ஞாயிற்றுக் கிழமைகள், மற்றும் அரசாங்க விடுமுறை நாட்களில் காலை 9 மணி முதல் 11 வரை அல்லது மாலை 3 மணி முதல் 5 மணி வரை நடத்த தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த நாம ஸங்கீர்த்தனத்திற்கு வரும் குழுவிற்காக எந்த விதமான கட்டணமும் இல்லை. பிரசாத விநியோகமோ, பணச் செலவோ கிடையாது. இதில் ஸ்திரீகள், புருஷர்கள் அனைவரும் கலந்து கொள்ளலாம். அக்கம் பக்கத்து வீடுகளில் உள்ள தெரிந்தவர்களையும் கலந்து கொள்ளச் சொல்லலாம். இதனை ஏற்பாடு செய்தவர்களுக்கும் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும் உள்ள எல்லா விதமான ப்ரச்சனைகளும் தீர்ந்து விடுவது ப்ரத்யக்ஷம்.

இந்த நாம கீர்த்தனம் தங்கள் வீடுகளில் செய்ய விருப்பம் உள்ளவர்கள், தங்களின் பெயர், முழு விலாசம், நடத்த விருப்பமுள்ள தேதி, நேரம் (காலை அல்லது மாலை) என்கிற விபரங்களை முன் கூட்டியே கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு எழுதி அனுப்பவும்.

முகவரி :

குருஜி ஸ்ரீ முரளிதர ஸ்வாமிகள் மிஷன்

'ப்ரேமிக பவனம்',

24, நேதாஜி நகர், ஜாபர்கான் பேட்டை,

சென்னை-600 083.

ஸ்ரீ ராமதாஸ்

ஆடுதுறையில், ஒரு பக்ரி முஸ்லீம் இருந்தார். அவர் வெற்றிலை கொடிக்கால் போட்டிருந்தார். அவர் வாடிக்கையாக கோவிந்தபுரம் ஆராதனை உத்ஸவத்திற்கு வெற்றிலை தருவது வழக்கம். ஒரு ஸமயம், அவர் வெற்றிலையை பறித்து அடுக்கி வைத்துவிட்டுக் கொடிக்காலிலேயே கண்ணயர்ந்துவிட்டார். ஸ்ரீ மடத்தில் ஆராதனை, முடியும் தருவாயில் இருந்தது. தாம்பூலம் கொடுக்கும் சமயம் வந்தது. அப்பொழுது, அங்கிருப்பவர்களுக்கு, காலையில் அந்த முஸ்லீம் கிழவர் வெற்றிலை கொண்டு வரவில்லை என்னும் ஞாபகம் வந்தது. அவர்களுள் ஒருவர் கவலைப்பட்டு சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு வெற்றிலை வாங்க ஆடுதுறை கிளம்பினார்.

அதே சமயம், கண்ணயர்ந்த அந்த முஸ்லீம் எதிரில் ஒரு ஸன்யாஸி தண்ட, கமண்டலத்துடன் தோன்றி, "சீக்கிரமாய் மடத்திற்கு வெற்றிலையை எடுத்துக் கொண்டு போ. பாகவதர்கள் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்," என்று கம்பீரமான குரலில் சொல்வது போல் இருந்தது. அந்த முஸ்லீம் பக்ரி திடுக்கிட்டுப் போனார். எழுந்து பார்த்தபோது யாரும் காணவில்லை. உடனே வெற்றிலையை எடுத்துக் கொண்டு ஓடி வந்து ஸ்ரீ மடத்தில் ஒப்படைத்து நடந்த விஷயத்தைச் சொன்னார். Fakirக்கு ஆனந்தக் கண்ணீரும் மேனி சிலிர்ப்பும் வந்துவிட்டது. அன்று முதல் இவருக்கு ஸ்ரீ போதேந்தர் ஸ்வாமிகளிடம் பக்தி வளர்ந்தது. அவரும் ராம நாமம் சொல்ல ஆரம்பித்தார். அவரை பாகவதர்கள் யாவரும் 'ராமதாஸ்' என்றே புகழ்ந்தனர்.

பகவான் ஸ்ரீ ரமண மஹரிஷியின் "அருணாசல அக்ஷர மண மாலை" ஸ்ரீ குருஜியின் உபன்யாஸ கேசட்டுகள் - மூன்றாம் பாகம் - (7 காஸெட்டுகள்) வெளி வந்துள்ளன.

கிடைக்கும் இடங்கள்:

1. ஸ்ரீ ரமண கேந்திரா டிரஸ்ட்,
20, அலமேலுமங்காபுரம்,
மைலாப்பூர்,
சென்னை - 600 004.
Phone : 4935037

2. ஸ்ரீ S. பாலகிருஷ்ணன்
37/19, D.S. அபார்ட்மெண்ட்ஸ்,
பிள்ளையார் கோயில் தெரு,
ஜாபர்கான் பேட்டை,
சென்னை - 600 083.
Phone : 4895529 PP

ஸ்ரீ குருஜியின் சம்பாஷனைகளிலிருந்து - 22

(பகவான் ஸ்ரீ ரமண மஹரிஷியின் அருணாசல அக்ஷர மண
மாலை - ஸ்ரீ குருஜியின் உபன்யாஸத்திலிருந்து சில பகுதிகள் -
(தொடர்ச்சி)

ஐம்புலக்கள்வர் அகத்தினிற் புகும் போது
அகத்து னீயிலையோ யருணாசலா

||

ஸ்வபாவமாக, நம் மனதானது ஸர்வதா வெளி விஷயங்களை
நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. அவ்வாறு, அந்த விஷயங்களால்
கவர்ந்துச் செல்லப்படும் பொழுது, மனதானது ஒன்றை விட்டு
மற்றொன்றைப் பற்றிக் கொள்வது என்று தாவிக் கொண்டு இருக்கிறது.
பற்றிக் கொள்ள விஷயங்கள் ஒன்றும் இல்லாமல் போகும் பொழுது தான்
மனதானது அடங்கி விடுகிறது.

இதையே பகவான், அநுவாத நூன்மாலையில் சொல்லும் பொழுது,

‘இந்தனால் இல்லா எரி எங்ஙனமெண்ணி
தானே சாந்தி உறுமோ’ என்கிறார்.

அதாவது, தனல் எரிவதற்கு ஒரு பொருள் வேண்டும்.
அப்பொழுது தான் அதனால் பற்றிக் கொண்டு எரிய முடியும். பற்றிக்
கொள்ள பொருள் இல்லாவிட்டால் தனல் தானே அணைந்து விடும்.
மனதின் போக்கும் அது போலவே இருக்கிறது. இது, அனைத்து சாமான்ய
ஜனங்களின் நிலைமை.

இவர்கள், சுயமாக இந்திரியத்தை அடக்க சாமர்த்தியம்
இல்லாதவர்கள். ஆகையால், இவர்கள் ஏகாந்தத்தை தேடிச் சென்று
மனதை அடக்க முயல்கின்றனர். ஆனால், தன் இந்திரியங்களை அடக்கக்
கூடிய சமர்த்தனோ, தான் எங்கு இருந்தாலும் அவன், அங்கேயே தன்
மனதை அடக்கிக் கொள்கிறான். இவனே யோகி என்றும் அழைக்கப்
படுகிறான்.

யோகிகள், கூர்மாசனத்தில் அமர்ந்து தியானம் செய்கிறார்கள்.
கூர்மம் என்றால் ஆமை என்று அர்த்தம். பகவானும் பாற்கடலைக்
கடையும்போது கூர்மாவதாரம் தான் எடுத்தார். கூர்மத்திற்குள்ள

விசேஷம் என்ன என்றால் ஆமையை அடிக்கப் போனால் அது வேறேங்கேயும் ஓடாமல், தானிருக்கும் இடத்திலேயே, தனது நான்கு கால்களையும், தலையையும் ஓட்டுக்குள் இழுத்துக் கொண்டு நாட்கணக்கில் வெளியில் விடாமல் இருக்கும். அது போல், யோகியானவன் தான் இருக்கும் இடத்திலேயே அமர்ந்து தன் மனதை அடக்கி விடுகிறான்.

நாம் நம் மனதை அடக்க வேண்டும். நம் ஆசைகளை ஒருக்காலும் அனுபவிக்கக் கூடாது. ஆசையை அனுபவிப்பதால் அது தீர்வதில்லை. விரக்தியின் மூலமே ஆசையை ஒழிக்க வேண்டும். ஞானத்திற்கு முக்கிய அடிப்படை விரக்தியாகும். அது போல், பக்தி மார்க்கத்திற்கு அடிப்படை திட விசுவாசம், கர்மாவிற்கு ஆசாரம் அடிப்படையாக சொல்லப் படுகிறது.

வெளி விஷயங்களினால் தானே நம் மனது இழுக்கப் படுகிறது என்று நாம் ஏகாந்த இடத்தை தேடிச் சென்றாலும், மனதானது, அங்கேயும் சிறிது நாழிகைக்கு மேல் அடங்க மறுக்கிறது. கோடானு கோடி ஜன்மாக்களாக நாம் அனுபவித்த வாசனைகள் நம் உள்ளிருந்து தூண்டுகிறது.

இவ்வாறு, எப்பொழுதோ நம் ஐம்புலன்கள் வழியாக உள்ளே சென்ற விஷய வாசனைகள் இன்றும் அழியாமல் இருப்பதால் தான் இப்பொழுதும் நம் மனது சஞ்சலப் படுகிறது.

இதையே பகவான், "ஐம்புலக் கள்வர் அகத்தினிற் புகும் போது" என்கிறார். இங்கு "கள்வர்" என்று இந்திரிய விஷயங்களைச் சொல்வதற்கு காரணம், அவை நமக்குத் தெரியாமலேயே நம் மனதில் புகுந்ததுதான், இந்தக் கள்வர்கள் நம் மனதில் புகும் போது "அகத்துனீயிலையோ அருணாசலா" என்று அருணாசலேஸ்வரனைப் பார்த்து கேட்கிறார்.

அருணாசலேஸ்வரர், சர்வ வியாபியாகவும் சர்வ சக்தனாகவும் சாஸ்வதமாகவும் இருக்கிறார். சாஸ்வதமாக இருக்கும் பொருள் அழிவதில்லை என்பதால், அருணாசலேஸ்வரர் இருந்த காலம், இருந்த இடம், இல்லாத காலம், இல்லாத இடம் என்று ஒன்று கிடையாது. இவ்வாறு, நம் எல்லோருடைய ஹ்ருதயத்திலும், அருணாசலேஸ்வரர் சாஸ்வதமாக என்றும் இருக்கும் போது, இந்த கள்வர்கள் உள்ளே நுழைந்ததற்கு காரணம் அருணாசலேஸ்வரர் இவர்களை லக்ஷியம் செய்யாததே. அருணாசலேஸ்வரர் சங்கல்பம் செய்திருந்தால் இந்த கள்வர்கள் உள்ளே சென்றிருக்க முடியாதே என்று கூறுகிறார் பகவான்.

அடுத்ததாக

ஒருவனாமுன்னை ஒளித்தெவர் வருவார் உன்
சூதேயிது அருணாசலா

12

இந்த பாட்டில் 'ஒருவனாம் உன்னை' என்று பகவான், அருணாசலேஸ்வரரை வர்ணிக்கிறார். இந்த உலகத்தில் ஒரே ஒரு வஸ்துவாக ஆத்ம ஸ்வரூபம் மட்டும் தான் இருக்கிறது. அது அருணாசலேஸ்வரர் தவிர வேறு யாரும் இல்லை; அவர்தான் நம் ஹ்ருதயத்தில் இருக்கிறார். அப்படி அருணாசலேஸ்வரர் இருக்கும் போது, பலவிதமான வெளி விஷயங்கள் நம் மனதை இழுத்துக் கொண்டு போவதற்கு காரணம் அருணாசலேஸ்வரரின் சூழ்ச்சியே என்று பகவான் சொல்கிறார். ஏனென்றால், அருணாசலேஸ்வரரை மீறி ஒருவரும் நம்முள் ப்ரவேசிக்க முடியாது என்பதால்.

இதையே, நாயகியாக பார்ப்போமானால், 'உனக்கே ஆட்பட்டு உன் ஒருவன் திருவடி சம்பந்தத்தில் மட்டுமே விருப்பமுள்ள என்னை, ஒருக்காலும் யாராலும் எந்த சூழ்ச்சியாலும் மயக்க முடியாது' என்று சொல்கிறார். நாயகிக்கு தன் விஸ்வாசத்தின் மேல் அவ்வளவு திட நம்பிக்கை. இதற்குக் காரணம், திட விஸ்வாசத்துடன் இருப்பவனை பகவான் ஒருக்காலும் கைவிடுவதில்லை என்பதனால்.

"ஒளித்து எவர் வருவார்" என்பதில் அருணாசலேஸ்வரனைப் பார்த்து நாயகி, 'உன்னைத் தவிர வேறு யார் என்னைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ள முடியும்? எல்லாவற்றிலும் இருக்கும் நீ செய்கிற சூது தான், இது மாதிரி பல பேர் என்னைப் பார்த்து ஆசை படுவதற்கும் எனக்கு ஏற்படக்கூடிய ப்ரதிகூலங்களுக்கும் காரணம். உன் சூழ்ச்சி என்ன என்றால், நான் இவற்றில் எல்லாம் மயங்குகிறேனா என்று பார்க்கிறாய். சூழ்ச்சி செய்வது தான் உன் ஸ்வபாவம் ஆயிற்றே!' என்று கூறுகிறார்.

ஸாதுக்கள் பகவானை ஸங்க சக்ர கதாதாரியாகவும், ருத்ராஷ்டமாலாபரனாகவும் தியானம் செய்கிறார்கள். வாஸ்தவத்தில் ஸத்யமான, யதார்த்தமான பகவத் ஸ்வரூபம் அனுபவத்தினால் தான் தெரிய வருகிறது. 'அருணாசலேஸ்வரனான நீ மட்டும் தான் என் ஹ்ருதயத்தில் இருப்பதால் உன் தரிசனம் தவிர வேறு எதுவும் எனக்கு ஏற்படாது. நீ எத்துணை சூழ்ச்சி செய்தாலும் அதிலிருந்து நான் விடுபட்டு விடுவேன், காரணம், எனக்கு அவ்வளவு உன்னுடைய க்ருபையின் மீதும் என் திட விஸ்வாசத்தின் மீதும் நம்பிக்கை. நீயும் என்னை கைவிட மாட்டாய்' என்று பகவான் சொல்கிறார்.

(தொடரும்)

தொகுப்பு : முரளிதரதாஸன்

செய்திகள்

மே 2-ந் தேதி முதல் 4-ந் தேதி வரை

ஸ்ரீ குருஜி, தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள புலியூருக்கு விஜயம் செய்து அங்கு நடந்த யாகத்தில் கலந்து கொண்டார்கள்.

மே 6-ந் தேதி முதல் 9-ந் தேதி வரை

ஸ்ரீ குருஜி, மயிலாப்பூர் அலமேலுமங்காபுரத்திலுள்ள ஸ்ரீ ரமண கேந்திராவில், ஸ்ரீ ரமணரின் “உபதேச உந்தியார்” என்பது பற்றி சொற்பொழிவு ஆற்றினார்கள்.

தினமும் திரளான பக்தர்கள் ஸ்ரவணம் செய்தனர்.

மே 9-ந் தேதி அஷ்ட த்ருதியை

ஸ்ரீ மாதூரி ஸகி ஸமேத ப்ரேமிக வரத பெருமாள், ஸ்ரீ ஸீதா கல்யாணத்தை முன்னிட்டு மதுரபுரிக்கு விஜயம் செய்து, அன்று இரவு கருட வாஹனத்தில் எழுந்தருளினார்.

மே 10-ந் தேதி 11-ந் தேதி

மதுரபுரி ஆஸ்ரமத்தில், ஸ்ரீ ஸீதா கல்யாணம் சிறப்பான முறையில் கொண்டாடப்பட்டது. கல்யாண உத்ஸவத்தின் முதல் நாள் சனிக்கிழமை அன்று, காலையில் உஞ்சவிருத்தி, கீத கோவிந்த பஜனை முதலியன நடைபெற்றன. மாலையில், கீத கோவிந்த பஜனை தொடர்ந்து பாடிய பிறகு, இரவு 8 மணிக்கு திவ்ய நாமம் துவங்கி மறு நாள் விடியற்காலை 4 மணி வரை நடைபெற்றது. பிறகு, மாதூரி ஸகி ஸமேத ப்ரேமிக வரத பெருமாளுக்கு டோலோத்ஸவம் நடந்தது.

மே 11ந் தேதி அன்று காலையில் உஞ்சவிருத்திக்குப் பிறகு ஸ்ரீ கீத கோவிந்தம் பாடி, முத்து குத்துதல் செய்து, ஸ்ரீ ஸீதா கல்யாணம் வெகு விமர்சையாக கொண்டாடப்பட்டது.

ஸ்ரீ குருஜி, மிகவும் அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்ட மாதூரி ஸகி ஸமேத ப்ரேமிக வரதனை மல்லிப்பூக்களால் அர்ச்சித்து பூஜை செய்தார்கள். பிறகு ஸ்ரீ குருஜி, திரளாக வந்திருந்த பக்தர்கள் அனைவருக்கும் தீர்த்தப் பிரசாதம் கொடுத்தருளினார்கள்.

மாலையில், உத்ஸவ மண்டபம் பல வர்ண சுகந்த புஷ்பங்களால் லதா குஞ்சமாக அலங்கரிக்கப்பட்டது. மாதுரி ஸகி ஸமேத ப்ரேமிக வரதன் சன்னிதி முழுவதும் வெள்ளைத் தாமரைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டது. சுகந்தம் எங்கும் நிரம்பி, ரம்யமாக இருந்தது. இரவு திவ்ய நாமம் நடந்து, பிறகு வஸந்தோத்ஸவமும் (வஸந்த கேளிக்கை), நள்ளிரவில் பவ்வளிம்பு உத்ஸவமும் கொண்டாடப்பட்டது. விடியற்காலை 4 மணியளவில் பவ்வளிம்பு நிறைவு பெற்றது. அன்று, மே மாதம் 12ந் தேதி காலை 8½ மணியளவில், ஆஞ்சநேயர் உத்ஸவம் கிரமமாக நடைபெற்றது.

மாலை 6 மணியளவில், மாதுரி ஸகி ஸமேத ப்ரேமிக வரத பெருமாள் புஷ்பங்களால் திவ்யமாக அலங்கரிக்கப்பட்டு யானை வாஹனத்தில் திருவீதி உலா சென்று வந்தார். ஸ்ரீ ஸீதா கல்யாண மஹோத்ஸவம் நிறைவாக பூர்த்தியாயிற்று.

இந்த மஹோத்ஸவத்தில், பாகவதோத்தமர்கள் பலர் கலந்து கொண்டனர். இந்த உத்ஸவத்தின் பொழுது, ஸ்ரீ குருஜியுடனும், மாதுரி ஸகி ஸமேத ஸ்ரீ ப்ரேமிக வரதனுடனும் கூட, பக்தர்கள் தங்கியிருந்து ஆனந்தமும் மன நிறைவும் அடைந்தனர். ஸ்ரீ குருஜியின் ஆக்ஞை பெற்று பக்தர்கள் தத்தம் இல்லம் திரும்பினர்.

நடக்க இருக்கும் நிகழ்ச்சிகள்

ஜூன் 1-ந் தேதி முதல் 5-ந் தேதி வரை

மயிலாப்பூர் அலமேலுமங்காபுரத்திலுள்ள ஸ்ரீ ரமண கேந்திராவில் ஸ்ரீ ரமணரின் 'உபதேச உந்தியார்' பற்றி ஸ்ரீ குருஜியின் சொற்பொழிவு.

ஜூன் 19-ந் தேதி அனுஷம்

மாதாந்திர 'அத்வைத ஸீத்தி வாக்யார்த்த ஸதஸ்' ப்ரேமிக பவனில் நடைபெறும்.

ஜூன் 30 - ஆஷாட ஏகாதசி

ஸீசேஷ பஜனை நடைபெறும்.

மங்களானி பவந்து

மதாரமுரளி

Registered as Newspaper in India

R. No. 62828/95
Single Copy Rs. 5/-

Regd. No. TN/MS/(S)/714
Annual Subs. Rs. 60/-

வேணு : 2

ஜூன் 1997

காணம் : 11

ஸீதா கல்யாண வைபவத்தில்,
இரவு வலந்த உத்ஸவத்திற்குப் பிறகு
நடந்த பவ்வளிம்பு உத்ஸவத்தில் ஒரு காட்சி.

Published by V. Sankaran on behalf of Guruji Sri Muralidhara Swamigal Mission, 24, Netaji Nagar, Jafferkhanpet, Chennai 600 083 and Printed by Mrs. Sri Kalaivani of Sri Maruthy Laser Printers, 174, Peters Road, Chennai - 600 014. Editor : S. Sridhar